

OUDE FOTO'S UIT

VERGETEN

TYD

FOTO'S EN VERHALEN VAN DE FAMILIE'S VAN GAMEREN EN VOOGT.

SAMENGESTELD DOOR C. VOOGT.

Het Steegversloot met links de rechtbank.

Deze foto is van de
Generaal v.d. Heij-
denstraat uit 1908.
Het is de straat
waar mijn grootouders
Voogt, vanaf hun
trouwen, hun hele
leven hebben gewoond.
Eerst op nr. 19,
daarna op nr. 21.

Op de foto links van de links van de deur, tegen de muur: moeder met op haar arm de kleine Arie met wit petje, die op dertienjarige leeftijd zou overlijden aan hersenvliesontsteking. En vooraan naar rechts, mijn vader Piet met matrozenkraag, daarnaast Jacob en over de schouder het hoofd van Aart. De twee dochters waren nog niet geboren. De betrekkelijk kleine woning, achter kleine woonkamer en keuken. Aan de voorzijde een kleine slaapkamer en daartussen de bedstee, die later is uitgebroken en een kleine tussenkamer werd. Op zolder timmerde de vader 2 slaapkamers en maakte stevige ledikanten. Dat ging hem goed af want hij was timmerman. Zo was er voldoende slaappleats voor de kinderen. Dan was er nog de kelder, waar de melk en aan bederf onderhevige levensmiddelen bewaard werden, Het gezin had het niet breed, het waren moeilijke tijden. Men leefde zuinig. Waren de kinderen uit de kleren gegroeid dan kreeg de jongere die weer aan, zo ook met de schoenen. De oudste was het beste af. Vanuit het enige raam in de woonkamer keek men op de kleine tuin die men het plaatsje noemde. Op de tegelstoep onder het raam stond de wastobbe. Vader maakte hele dagen op het werk in de bouw. Vacantie was er niet. Toen hij later één dag vakantie kreeg, wist hij niet wat er mee te doen. Hij zat de hele dag in zijn stoel zijn pijpje te roken. Hij was streng voor de kinderen, was je ondeugend dan ging je over de knie en ook zonder eten naar bed was een straf. Wanneer je het eten niet luste dan stond het de volgende dag weer voor je neus. Wanneer een kind zonder eten naar bed moest dan sneed mijn grootmoeder stiekem in de keuken een paar boterhammen en bracht die naar de gestrafte. Zomers werden de wekpotten gevuld, en het dunne stukje zeep werd geplakt op het nieuwe stukje. Er ging niets verloren.

De dorpels in het huis waren gebeitst en hoogglans gelakt. Wanneer wij als kinderen daar waren riepen ze altijd " over de dorpel stappen ". Het hele huis was proper en geordend.

De familie Voogt was eerst niet gelovig. De tijden waren slecht, en vader Voogt die ook betere levensomstandigheden wilde hebben, liep mee met een demonstratieve optocht van de socialistische partij, door Dorcht. Later heeft een collega van de timmermans werkplaats mijn grootvader over het geloof gesproken.

En dat maakte indruk, want de familie werd gelovig. Zij werden streng gelovig en gingen op zondag tweemaal naar de kerk. De kinderen mochten niet buiten spelen en bij het orgel werden psalmen gezongen. Wilde je lezen, dan christelijke boeken. Ook moest je je op zaterdag avond scheren voor de zondag.

Men wilde zo min mogelijk gebruik maken van water en gas omdat daar mensen op zondag voor moesten werken. Ze voelden zich daar schuldig over. Op bovenstaande foto het gezin in de woonkamer. Rechts op de foto de broers Jacob en Aart met voor hun de twee verloofden, twee zussen. Mijn vader links boven en de twee zussen Bep en Marie. Arie is reeds overleden. Links vader met pijp en in het midden moeder. De foto zal van omstreeks 1924/1925 zijn.

Hier nog een straatfoto genomen omstreeks 1909. Vooraan Links Jacob, Arie, Piet en Aart. Achter rechts vader met bolhoed.

De zusters Marie en Bep zijn nooit getrouwd. Bep werkte in Linders warenhuis, later als cheffin inkoop textiel. Marie heeft o.a. ook nog korte tijd bij Linders gewerkt. Maar heeft daarna altijd thuis in de huishouding gewerkt. Vooral toen haar moeder op latere leeftijd vergetachtig werd en klachten met de gezondheid kreeg.

Rechts de foto van Marie en Bep op jonge leeftijd. Bep links en Marie rechts.

Het was een hechte familie, waarin nooit onderling ruzie in voorkwam. Je werd altijd vriendelijk ontvangen. En tijdens verjaardagen zat de kamer altijd vol familie en kennissen. Mijn vader heeft in zijn kindertijd een jaar in bed gelegen in verband met de ziekte pleuritis. Zijn bed stond voor het raam in de woonkamer. Na dat jaar heeft hij aan de arm van zijn moeder stap voor stap weer leren lopen.

Op deze schoolfoto, Marie op derde rij van onderen en vooraan midden Arie. Marie steekt er boven uit. Foto 1918/1919.

Mijn grootmoeder was een dochter van Aart van Gameren. (zie foto links) . Zij was zijn 13e en laatste kind. Haar moeder was Elisabeth Tak, zij was de 2de vrouw van Aart v Gameren. Zijn 1 ste vrouw was Jännigje Huisman, waarbij hij 12 kinderen kreeg. Het eerste kind was Geertrui, die later trouwde met Barent van Herwerden. Het 12 de kind was Cornelis, geboren op 11 februari 1869. En op 2 maart 1869 is overleden. Zijn moeder Jannigje Huisman is ook op 11 februari overleden. Op 6 februari 1874 hertrouwde Aart met Elisabeth Tak, die op 22 augustus 1839 is geboren. Zij is de moeder van mijn Grootmoeder, die op 29 april 1875 is geboren.

Elisabeth zou echter op 17 februari 1877 overlijden. Op 14 mei 1881 trouwde Aart met Hendrike Blaak, waarvan foto. Hendrike was 44 jaar bij haar huwelijk en is op 15 april 1836 geboren, in Strijen. Zij stierf op 93 jarige leeftijd op 29 juli 1929. in Numansdorp.

Het elfde kind was Maaïke van Gameren met wie de familie altijd goed contact heeft onderhouden. Zij is getrouwd met Arie Waalboer. Maaïke stierf op 14 december 1914. Zij kreeg o.a. een zoon genaamd Hendrik.

Hij heeft ook altijd contact gehouden met de familie en was op verjaardagen altijd aanwezig.

Hendrika Blaak

Jannigje Bastiaantje

Maaïke

Hier een foto van Mei 1924. Op 11 mei 1924, waren mijn grootouders 25 jaar getrouwd. 11 mei viel in het schrikkeljaar 1924 op een zondag.

Op de voorgrond links is dochter Bep. Naast haar Vader en Moeder. Daarnaast staande Henk Waalboer. Achter Henk Waalboer, zuster van Bep, Marie. Links van Marie kan een broer van haar vader zijn. Achterste rij in het midden mijn vader Pieter. Hij steekt net als Marie boven de anderen uit. Beiden waren lang.

Derde van links achter kan ook een broer van mijn Grootvader zijn. Ik twijfelde nog over zijn vader Jacob. Maar die zou dan 84 jaar zijn. Van zijn vader is mij geen overlijdens datum bekend. Anderen aanwezigen zijn mij onbekend.

Foto van Arie Waalboer. Man van Maaik.

Mijn grootvader Cornelis Voogt was een zoon van Jacob Voogt. Jacob is geboren op 18 augustus 1839. Dat was op zondag. De vader van Jacob was Pieter Voogt, geboren op vrijdag 30 maart 1810. Lodewijk Napoleon was koning van Nederland en in die maand maart werden Zeeland en het gebied ten zuiden van Waal en Merwede bij Frankrijk ingelijfd. Er kwamen ook Douaniers en een Frans bezettingsleger.

Op maandag 9 juli wordt Holland ingelijfd bij Frankrijk. Dus was de kleine Pieter nu een Hollandse Fransman.

De moeder van mijn grootvader was Maria Gardenier, geboren dinsdag 28 oktober 1845.

Na het overlijden van de vrouw van Jacob, ging hij beurtelings bij zijn kinderen wonen. Hij bleef dan drie maanden. Zo dus ook bij vader en moeder Voogt in de Generaal van der Heijdenstraat. De kinderen vonden het niet zo leuk, want die moesten een bed en kamer afstaan. Zij sliepen dus 3 maanden krap bij elkaar.

Hun ouders waren er wel blij mee, want hij bracht altijd een zak aardappelen op zijn schouder mee. En die waren zeer welkom.

Hieronder de Foto van Geertrui van Gameren en Barent van Herwerden.

Dat schoolmeesters niet altijd geschikt zijn om voor de kles te staan, dat heeft mijn vader ondervonden. Hij had een onderwijzer die hem altijd dwars zat. Hij kon geen goed doen en ging dan ook niet meer met plezier naar school. En omdat er geen verandering plaats vond, hebben zijn ouders hem van school gehaald en overgeplaatst naar de bijzondere school voor lager onderwijs in de Museumstraat. En daar had hij nooit meer problemen en zoals hij zei, "een hele fijne tijd gehad." Op 28 februari 1917 heeft hij de school met goed getuigschrift verlaten. Hij ging o.a. werken bij Kalkfabriek van Dijk..Op een dag zei de directeur, die als één van de weinigen in Dordt een auto had, " wil jij mijn auto even uit de garage gaan halen. Hij liep naar de garage en na uitleg van de monteur hoe te moeten handelen, heeft hij hem zonder problemen naar de zaak gereden. Dat was zijn eerste autoritje. Rijexamen heeft hij nooit gedaan. Dat hoefde niet. In 1926 heeft hij een nummerbewijs aangevraagd, dat is afgegeven op 29 april 1926. Hiervan een afbeelding. Later ging hij bij de Luterma in Rotterdam werken, waar hij na zijn trouwen is gaan wonen. De andere familieleden uit het gezin zijn altijd in Dordrecht blijven wonen.

Personeelsfoto Kalkfabriek Van Dijk. Mijn vader Pieter Voogt achter rechts.

De oorlogsjaren is de familie goed doorgekomen. De hongerwinter zijn zij mede door familie in de landelijke gebieden goed geholpen. Tijdens de oorlogsjaren bezochten wij hen per trein. Eenmaal zijn wij tijdens zo'n treinreis geweldig geschrokken. Engelse vliegtuigen vlogen in duikvlucht over de trein. Er is gelukkig niets gebeurd. Eénmaal hebben wij een week in Dordt gelogeed, vanwege een bombardement. Waarover het volgende.

Zoals vele nachten lag ik ook die bewuste nacht weer wakker. Engelse bommenwerpers vlogen met zwaar geronk over naar

Duitsland. Ook de Duitse kanonnen verstoorden de nachtrust met hun doffe zware knallen. Meestal werden de vliegtuigen niet geraakt, maar deze nacht wel. Het luchtalarm ging af. Wij gingen altijd uit bed met luchtalarm en schoten vlug wat kleding aan.

Omdat wij de gang in huis de veiligste plek vonden, gingen wij daar tegen de muur aan staan. De vliegtuigen scheerden angstig laag over de huizen. Plots hoorden wij de bommen fluitend en gierend over de huizen gaan. We wisten wat dat betekende. Er waren één of meerdere vliegtuigen geraakt en dan lieten zij hun bommen vallen.

Terwijl de bommen naar beneden kwamen gingen wij gillend van angst op de vloer leggen. Alleen mijn vader bleef onverstoort in de keuken staan. Hij toonde nooit angst.

Met veel lawaai volgden de explosies. Wij waren er goed van af gekomen. Eén huis in de straat was verwoest en pal tegenover ons viel een bom die niet ontplofte dwars door het bed van de zoon, die net uit bed was gestapt. En door die niet ontplofte bom, die geruimd moest worden zijn wij een week in Dordt verbleven.

MOTOR- EN RIJWIELWET.

NUMMERBEWIJS VOOR MOTORRIJTUIG.

Afgegeven aan

Wooft, Pieter

wonende te

*Dordrecht
Generaal van der
Heydensstraat 21*

Volgnummer

50660

Letter

H

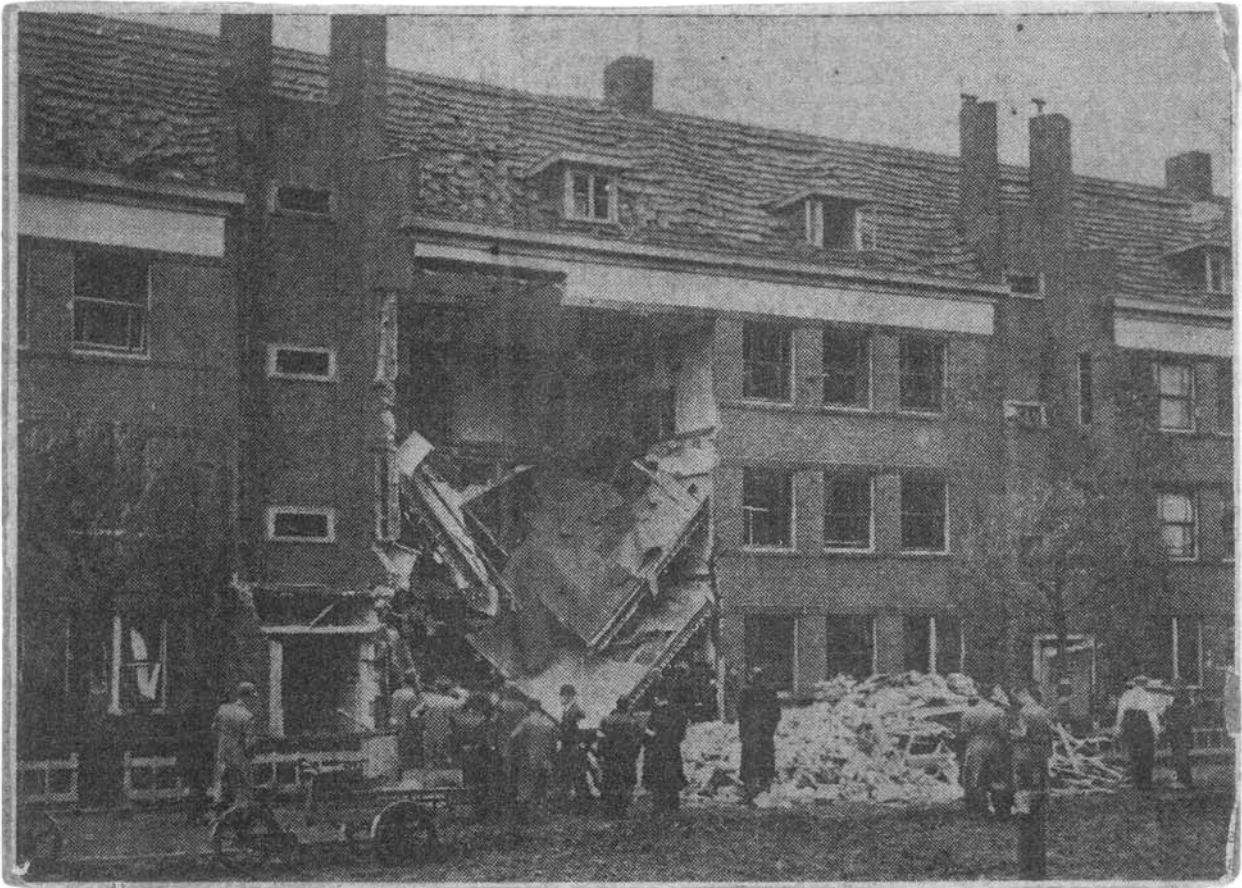
s-GRAVENHAGE

den

23 April 1926

De Commissaris der Koningin in de
provincie **ZUID-HOLLAND**

[Handwritten signature]

Het verwoeste pand in de straat, door een bom getroffen.

Foto links is van mijn vader en zijn neef Henk Waalboer. Beiden waren bijna even oud en trokken veel met elkaar op. Henk zijn moeder is Maaïke van Gameren, die in 1914 is overleden. Henk was toen 11 of 12 jaar oud.

Van zijn vader Arie is geen overlijdingsdatum bekend, maar wel dat het na 1914 was. Op een volgende bladzij zijn ook nog foto's van Henk en zijn zus Jannetje uit de baby tijd.

Wanneer de trekbel klingelde in huize Voogt zo rond een uur of tien, dan wist mijn grootmoeder wel wie er voor de deur stond. Dat was Finekee. Dan pakte ze de hoge witte emaille melkkan en liep naar de voordeur. Finekee kwam van één van de dorpen in de omgeving van Dordrecht. Zij liep met een juk op haar schouders met aan iedere kant een grote emmer melk. Na de melk geleverd te hebben vertelde zij de laatste nieuwtjes en ging naar haar volgende klant.

Van Finekee werd in Dordt verteld, dat wanneer zij terug naar huis ging met haar lege emmers en zij nodig een plas moest doen, dat zij op haar lege melkemmer ging zitten en er in plaste. Maar ach, zij zal thuis gekomen de emmer wel even hebben schoon gespoeld.

Misschien heb ik ook die melk uit die emmers wel eens gedronken. Op woensdag ging mijn vader altijd de klanten in Dordt bezoeken en hij nam mij dan altijd mee. Hij bracht mij dan naar zijn moeder en ik zat dan op de keukenstoel gezellig met haar te praten. Ik was een jaar of vier en ik zal heus wel eens een bekertje melk gekregen hebben.

Toen mijn grootmoeder op 29 april 1875 werd geboren, had zij drie broers en drie zussen. Geertrui de oudste was 22 jaar, broer Jillis 21 jaar, Jannetje 19 jaar, Arie 16 jaar, Jan 15 jaar en Maaïke 8 jaar. Op haar jonge leeftijd heeft zij al veel sterfgevallen meegemaakt. Haar moeder Elisabeth Tak overleed op 18 februari 1877.

Jannigje Bastiaantje was toen 22 maanden oud. Met haar achtste jaar kwam haar broer Jan te overlijden op 23 jarige leeftijd. toen zij 11 jaar was overleed haar zus Jannetje 30 jaar oud. En bij haar 15 de jaar overleed haar broer Arie, hij werd 31 jaar oud.

Zij zal haar moeder wel niet meer hebben herinnert. Op 14 mei 1881 hertrouwd Aart met Hendrike Blaak. Zij overleed op 29 juli 1929 en werd 93 jaar oud.

Ruim 4 jaar na het overlijden van Elisabeth, hertrouwde Aart dus. Geertrui was toen 26 jaar, zij zou dan mogelijk voor de kleine Jannigje hebben gezorgd, en de huishoudelijke taken hebben overgenomen.

Maaïke die getrouwd was met Arie Waalboer is op 14 december 1914 overleden. Op 4 juli 1901 trouwde zij met Arie Waalboer. Haar zoon Henk moet in 1902 Of 1903 geboren zijn.

Jan Roest BASTIJNHOF 62 5
ORDRECHT.

H.J. TOLLENS C. HEN
ORDRECHT

W.G.M. Boekhuis ROTTERDAM

Leonard Boelaars ROTTERDAM.
Oostplein 28. over de kazerne

Links de foto's van de kinderen van Maaïke van Gameren. Foto 1 is Henk Waalboer. Foto 2 is Janneke Waalboer.

Achter op deze 2 foto's stond hun naam geschreven. Was dat maar bij alle foto's.

Foto 3 in misschien ook Janneke of een zus van haar.

En dan foto 4. Dit jongetje lijkt op de jongen op de schoolfoto op bladzij 3.

En op een volgende foto aan de hand van zijn vader, op een werkplek. Hij zou dus Arie kunnen zijn.

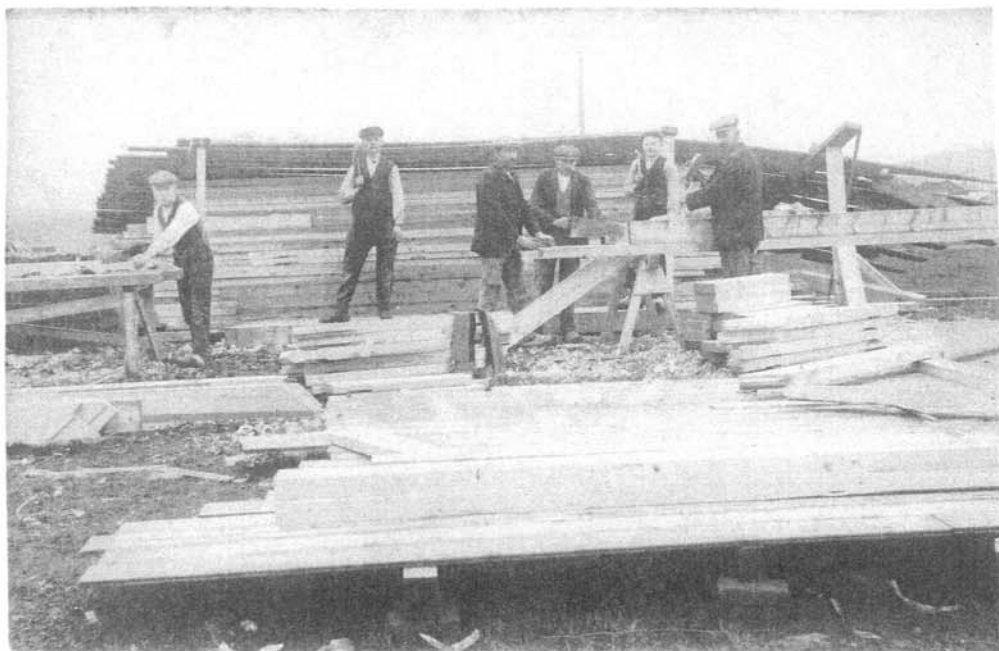
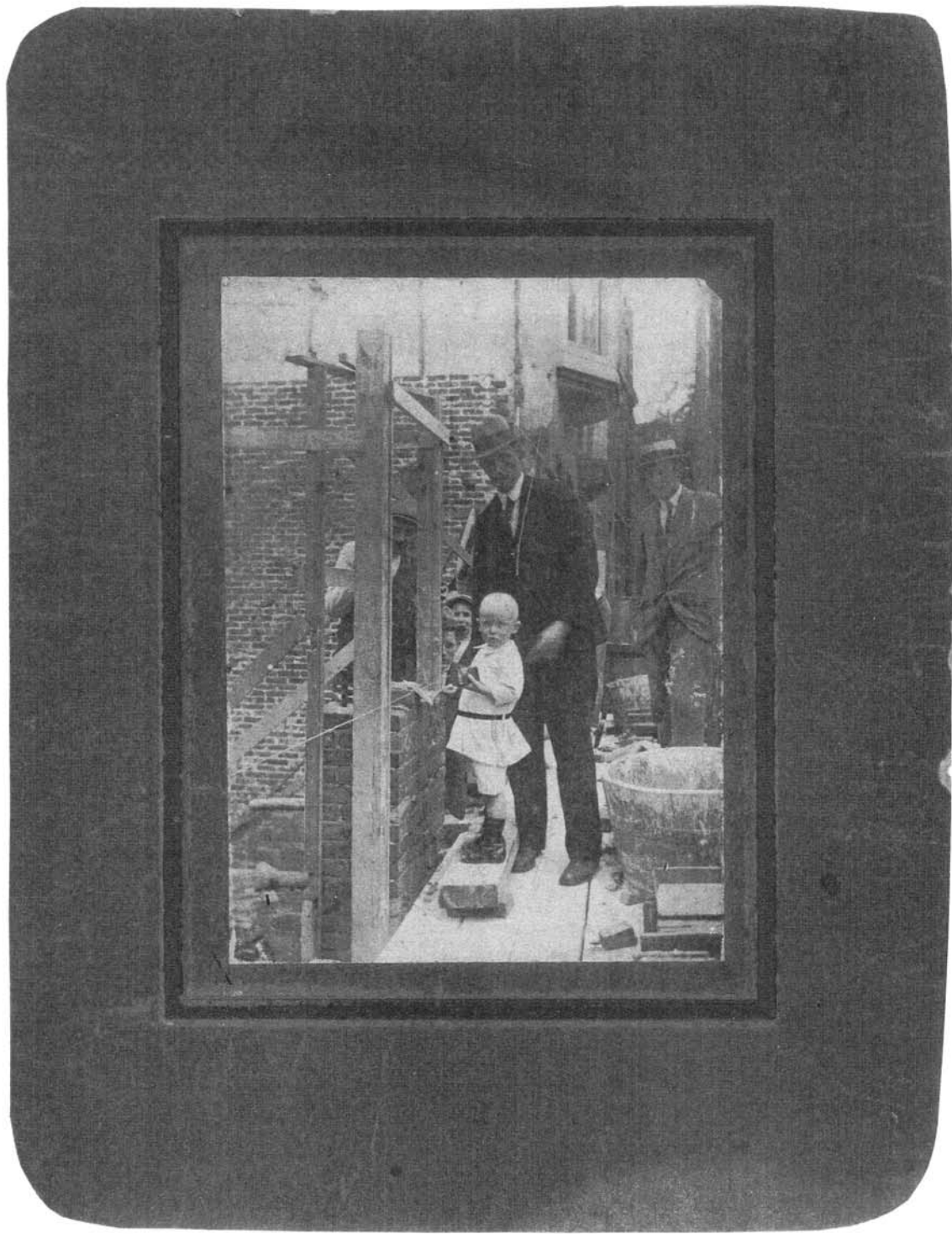
Op de onderste foto zien we dat de familie is uitgebreid. Ook mijn moeder staat er nu bij.

De foto is van eind jaren 20, begin 30.

Links achter de oudste zoon Jacob. Daarnaast Marie, Bep, mijn moeder, Mijn vader, en broer Aart Links voor Marie, vrouw van Jacob. En Teuntje

vrouw van Aart. Beiden waren zussen. Dan nog 3 kleinkinderen.

Op onderstaande foto op de bouwplaats genomen met alle werknemers bij elkaar. De vierde van rechts vooraan, met lichte broek, dat is mijn grootvader. Zoals alle anderen op de foto met pet.

De foto op bladzijde 12, van een werkplek is van atelier Kruijne Singel 27.

Op de hoek voor aan de Gen. v d Heijdenstraat was een bakkerij met een broodwinkel. Toen ik begin jaren 90 daar nog eens ben gaan kijken, lag de straat er nog net zo bij. Ook de broodwinkel was er nog. Deze is nu verdwenen. De straat is er nog steeds.

Met pasen had mijn grootvader altijd een vaste gewoonte. Met pasen ging altijd de winterjas uit, koud of niet, hij liep dan met zijn colbertjasje. En of men nu zei dat het nog veel te koud was, daar trok hij zich niets van aan. De jas ging uit. De eerste vlieg in huis noemde hij Pietta. En die mocht je niet dood slaan. Dat was zijn huisvlieg.

Op de verjaardagen waren we altijd aanwezig, tenzij die op een zondag vielen. Zij zouden het ons zeker kwalijk nemen dat wij op zondag reisden, wat wij natuurlijk wel deden, maar dat wisten zij niet.

Totdat een oude kennis, een dortenaar die nu in Rotterdam woonde, bij ons in de buurt ons uit zijn raam kijkende met de auto had zien rijden en wel op zondag. Hij was een oude kennis van mijn vader's vader en bij een bezoek aan Dordrecht, is hij het aan de familie gaan vertellen.

Inderdaad, het oog van de vrome kerkbezoekers rijkt ver.

Toen wij weer eens op bezoek waren kreeg mijn vader van zijn vader te horen wat hij te weten wasgekomen. En hij zei, dat hebben we je niet geleerd. Waarop mijn vader zei, vader u heeft niets meer over mij te zeggen.

Waarna mijn grootvader er het zwijgen toe deed, maar zijn gezicht stond op onweer. Wij zijn natuurlijk gewoon op zondag uitstapjes blijven maken.

Mijn moeder stelde nog voor om de wijk via een andere weg te verlaten maar daar wilde mijn vader niets van weten.

Op verjaardagen kwam dominee op bezoek bij broer Aart. Twee stoelen werden gereserveerd voor Dominee en zijn vrouw. Tegen negen uur belde dominee aan. De aanwezigen zaten druk te praten. Toen door het geroezemoes dominee's stem in de gang hoorbaar werd verstomde de gesprekken, allen keken naar de deur opening. En dominee en zijn vrouw traden onder doodse stilte binnen.

Toen wist ik waar het gezegde " Er komt een dominee voorbij " dat men placht te zeggen wanneer een gesprek stil valt in een gezelschap, vandaan kwam.

Onderstaand nu de complete familie foto.

In 1954 is mijn grootmoeder overleden. De kist stond opgebaard in de kleine voorkamer, het raam een kiertje open. Haar begrafenis ging per koets. Dochter Marie werd ziek, ook haar vader werd ziek.

Marie had borstkanker en moest geopereerd worden. Zij wilde niet dat haar vader het wist. Hij zou maar ongerust worden. Zij bleef hem thuis verzorgen. Na zijn overlijden op 31 december 1956, heeft zij zich in het ziekenhuis laten behandelen. Het was echter al te laat. Na enige tijd thuis te zijn geweest is zij in het ziekenhuis opgenomen, waar zij is overleden. Haar zus Bep heeft nog enkele jaren in het huis gewoond, heeft daarna het huis verkocht en is in een flat gaan wonen. Later ging zij naar een bejaarden tehuis. Na het overlijden van Bep kreeg ik bij het ontruimen van haar kamer aldaar o.a. deze juweeltjes van oude foto's, die ik nu na ongeveer twintig jaar te hebben bewaard heb voorzien van tekst. Als slot op de volgende bladzijden de laatste foto's.

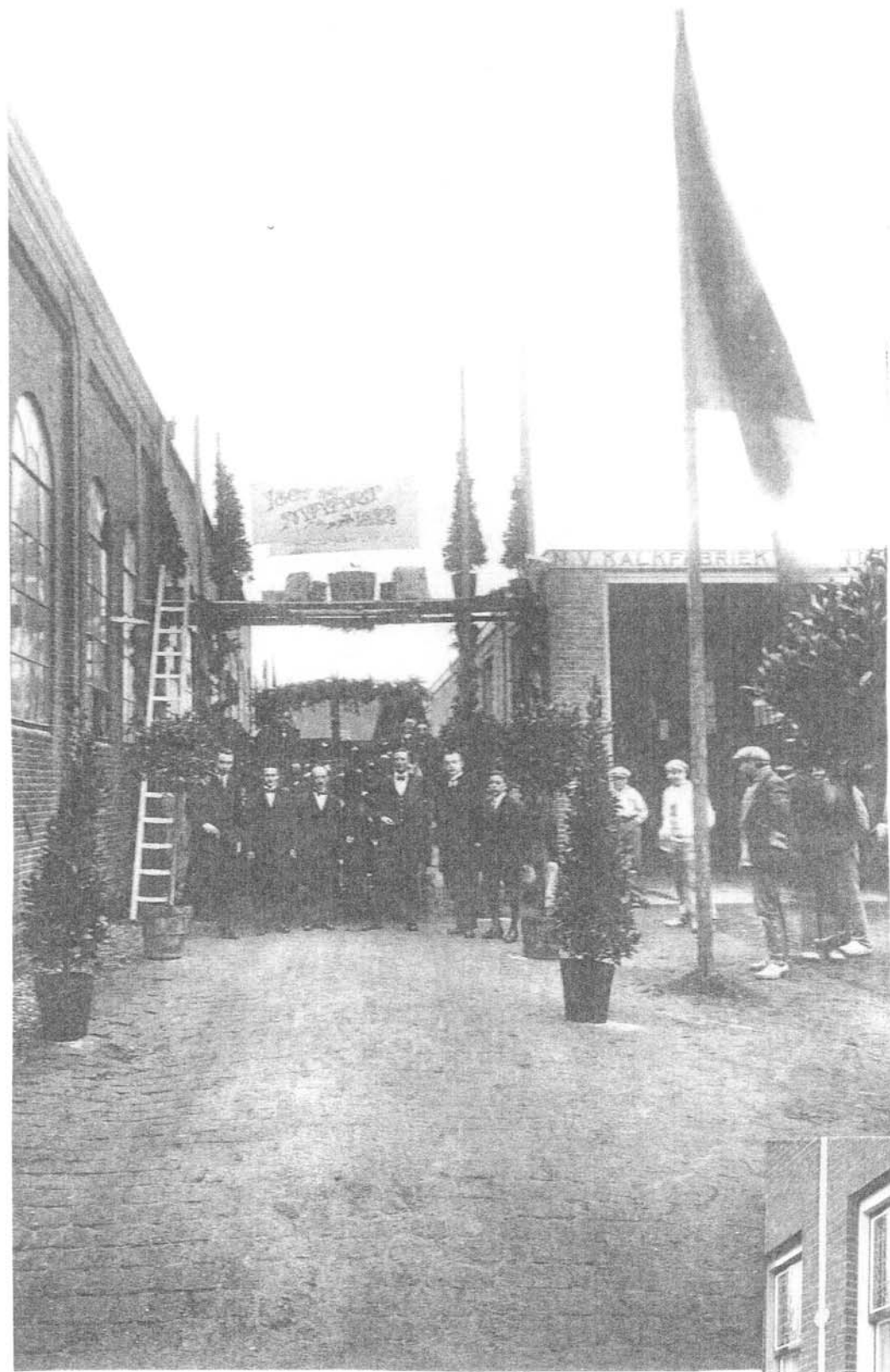

Links boven:
Hendrika Blaak
op 85 jarige
leeftijd.
Gehuwd met
Aart v Gameren.

Rechts boven:
Henk Waalboer.

Onder:
Beide Grootouders
Jannigje Bastiaantje
Voogt- v Gameren
en Cornelis Voogt.

Deze foto is van
de kalkfabriek.
Van Dijk.
Links staat mijn
vader.

- 16 -

De personen op onderstaande foto
zijn mij niet bekend.
Personen op trouwfoto, bladzijde 17,
zijn mij ook niet bekend.

*firma Vermeulen
G. F. J. Diesfeldt
Utrecht.*

Foto van Arie.

Deze foto hing in het groot boven de keukendeur, in de huiskamer.

